

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 19Csp/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518200668
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2022:2518200668.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkyne: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36062235, zastúpenej právny zástupcom: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53255739, proti žalovaným: X. E. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. B. XXXX/XX, H., a X. D. Š., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, J., doručovacia adresa: T. X, P., o zaplatenie 1.782,55 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a v 2. rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 1.972,84 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania:

- zo sumy 1.822,55 eura od 23.10.2015 do 1.12.2015

- a zo sumy 1.782,55 eura od 2.12.2015 do zaplatenia,

to všetko v mesačných splátkach vo výške 100,- eur, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom bezprostredne nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne tento rozsudok právoplatnosť, až do úplného vyrovnania, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania žalovaných v 1. a v 2. rade s plnením ktorejkoľvek splátky.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti **z a m i e t a**.

III. **P r i z n á v a** žalobkyni proti žalovaným v 1. a v 2. rade ako spoločne a nerozdielne povinným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 8.3.2018, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 14.3.2018, rozšírenou podaním zo dňa 27.3.2018, doručeným súdu dňa 27.3.2018, sa domáhala žalobkyňa od žalovaných v 1. a v 2. rade, aby jej spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 1.782,55 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.882,55 eura od 23.10.2015 do 2.12.2015 a zo sumy 1.782,55 eura od 3.12.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 190,29 eura, všetko titulom regresného nároku podľa § 24 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „zákon č. 381/2001 Z. z.“ alebo „ZoPZP“), a to vo výške plnenia, ktoré plnila za žalovaných, ktorí zodpovedajú za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ku ktorej došlo dňa 9.9.2013. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania.

2. Podanie žalobkyne zo dňa 27.3.2018, označené ako: úprava žaloby, posúdil súd podľa obsahu ako zmenu žaloby, nakoľko ním žalobkyňa rozšírila svoj pôvodný žalobný nárok o príslušenstvo pohľadávky spojené s náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, konkrétne nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov v sume 190,29 eura.

3. Nakoľko zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, konal súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby, ktorý postup je v súlade s ust. § 141 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej ako len „CSP“).

4. Žalobný nárok odvodzovala žalobkyňa od skutočnosti, že žalovaný v 1. rade bol držiteľom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen s EČV: H.-XXXBK, prevádzkou ktorého bola dňa 9.9.2013 spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. Mercedes-Benz s EČV: G.-XXXFF, ktorého držiteľom bol v tom čase D. I. (ďalej aj ako len „poškodený“). Predmetnú nehodu spôsobil žalovaný v 2. rade ako vodič motorového vozidla zn. Volkswagen, držiteľom ktorého bol žalovaný v 1. rade. Keďže motorové vozidlo zn. Volkswagen nebolo povinne zmluvne poistené pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z § 3 ods. 1 ZoPZP, bola žalobkyňa podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP povinná uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobkyňa v danom prípade vyplatila poškodenému dňa 18.9.2015 z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 2.164,93 eura, z ktorého suma vo výške 282,38 eura predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobkyňa nárok neuplatňuje. Vyplatením náhrady škody z poistného garančného fondu žalobkyňou podľa zákona č. 381/2001 Z. z. poškodenému prešlo na žalobkyňu podľa § 24 ods. 7 ZoPZP právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 ZoPZP na náhradu toho, čo za neho plnila. Za spôsobenú škodu zodpovedá žalovaný v 1. rade podľa § 427 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a žalovaný v 2. rade zodpovedá podľa § 420 ods. 1 OZ za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Listom zo dňa 22.9.2015 vyzvala žalobkyňa podľa ust. § 24 ods. 7 ZoPZP žalovaného v 1. rade na náhradu poistného plnenia vo výške 1.882,55 eura v lehote do 22.10.2015. Žalovaní uhradili svoj dlh iba čiastočne, a to dňa 2.12.2015 v sume 100,- eur. Nakoľko žalovaní v 1. a v 2. rade nezaplatili žalobkyni zvyšnú časť poistného plnenia v zodpovedajúcej sume 1.782,55 eura, uplatnila si proti nim tento tzv. regresný nárok žalobou, a keďže títo sa dostali do omeškania s platením peňažného dlhu, popri nároku na zaplatenie dlžnej istiny regresného nároku si uplatnila žalobkyňa aj nárok na príslušenstvo pohľadávky pozostávajúce z úrokov z omeškania a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, konkrétne za úradný preklad listinných dôkazov z nemeckého a z anglického jazyka do slovenského jazyka v celkovej sume 190,29 eura.

5. Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 19Csp/33/2018-66 zo dňa 10.7.2018, proti ktorému podal žalovaný v 1. rade včas odpor s vecným odôvodnením, a preto uznesením č. k. 19Csp/33/2018-81 zo dňa 11.9.2018 súd platobný rozkaz zrušil.

6. Žalovaný v 1. rade navrhol platobný rozkaz zrušiť a žalobu proti nemu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, vymáhaná v tomto konaní, prostredníctvom svojho vtedajšieho nadriadeného v rokoch 2012/2013 odpredal na súčiastky a zošrotovanie. Vozidlo bolo v tom čase nepojazdné a v zlom technickom stave, čo bol aj dôvod, pre ktorý toto vozidlo žalovaný v 1. rade odhlásil z povinného zmluvného poistenia. O tom, že vozidlo opäť jazdí, sa dozvedel žalovaný v 1. rade až po poistnej udalosti. Žalovaného v 2. rade nepozná a nikdy sa s ním nestretol. Nevie preto uviesť, na základe čoho disponoval žalovaný v 2. rade predmetným vozidlom. V čase škodovej udalosti už bolo vozidlo mimo sféry pôsobnosti a kontroly žalovaného v 1. rade, pričom žalovaný v 2. rade (vodič) používal vozidlo bez vedomia a proti vôli žalovaného v 1. rade. V čase, keď vozidlom naposledy žalovaný v 1. rade disponoval, toto nebolo schopné jazdy, a teda ani nebolo schopné spôsobiť žiadnu škodu svojou prevádzkou. Žalovaný v 1. rade nemohol tušiť, že tretie osoby bez jeho vedomia vozidlo v havarijnom stave spojzdnia, uvedú do prevádzky, a prenechajú žalovanému v 2. rade na používanie. S poukazom na uvedené zastával žalovaný v 1. rade názor, že nastali okolnosti predpokladané v § 430 OZ, na základe ktorých je jeho spoluzodpovednosť za spôsobenú škodu vylúčená. Preventívne vzniesol námietku premlčania žalobkyňou uplatneného nároku. Zároveň navrhol vykonať dôkaz výsluchom žalovaného v 2. rade.

7. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe vôbec nevyjadril a počas celého súdneho sporu bol pasívny.

8. Žalobkyňa uviedla, že podľa výpisu z centrálnej evidencie motorových vozidiel v čase škodovej udalosti držiteľom, ako aj vlastníkom motorového vozidla zn. Volkswagen s EČV: H.-XXXBK, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, bol žalovaný v 1. rade. Ako oprávnený držiteľ si teda nesplnil svoju

zákonom stanovenú povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, ktorá mu vyplýva z ust. § 3 ods. 1 ZoPZP. Povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má v prvom rade ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla, v danom prípade žalovaný v 1. rade. Až v ostatných prípadoch sa táto povinnosť prenáša na iné osoby. Nárok žalobkyne proti žalovanému v 1. rade je nárokom na náhradu plnenia, ktoré žalobkyňa za neho plnila poškodenému. Žalobkyňa poskytla z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP, na základe čoho má žalobkyňa proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP, právo na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 ZoPZP). Poznomenala, že zákon č. 381/2001 Z. z. dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, ktorého zodpovednosť je poistená, tzn. že k jazde je možné použiť len vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poistná zmluva. V prípade, ak poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla (napr. pre nezaplatenie poistného), sa poškodený nemá možnosť obrátiť na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t. j. za vodiča či prevádzkovateľa. Z tohto dôvodu bol zákonom vytvorený tzv. poistný garančný fond, ktorého správa bola zverená žalobkyňi a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a) až g) ZoPZP proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov (žalobkyňa - pozn. súdu) za rovnakých podmienok, za ktorých by mohol uplatniť nárok na plnenie proti určitej poisťovni (§ 24 ods. 3 ZoPZP). Týmto je zabezpečené, že poškodený dostane plnenie i vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nebude, v rozpore so zákonom, poistené. Protiprávny stav spočívajúci v absencii poistenia poškodený nepocíti, pretože za nepoistené osoby zodpovedné za škodu, je mu poskytnuté plnenie z poistného garančného fondu. Na druhej strane je však logické a žiaduce, aby tí, za ktorých bolo z garančného fondu plnené, takto vyplatené prostriedky vrátili späť do garančného fondu. Zákon preto oprávnil Slovenskú kanceláriu poisťovateľov (žalobkyňa - pozn. súdu) domáhať sa náhrady za plnenie poskytnuté z poistného garančného fondu v súvislosti so škodou spôsobenou nepoisteným vozidlom, inak povedané, zákon zveril postihové právo (tzv. regresné právo - pozn. súdu) žalobkyňi proti nepoisteným osobám zodpovedným za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že v prípade, ak by si žalovaný v 1. rade riadne plnil povinnosti, ktoré mu ukladá zákon, teda najmä dbal na to, aby si splnil povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uvedená škodová udalosť by bola riešená poisťovňou a nárok poškodeného by bol uspokojený z povinného zmluvného poistenia. Vzhľadom k tomu mala žalobkyňa za to, že postupuje zákonne a správne, keď si od žalovaného v 1. rade vymáha plnenie, ktoré bola nútená žalobkyňa za neho plniť.

9. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný v 1. rade svoje tvrdenie o tom, že vozidlo niekedy v rokoch 2012/2013 odpredal na súčiastky a zošrotovanie, žiadnym spôsobom nepreukázal, resp. za účelom preukázania tejto skutočnosti nepredložil žiadny dôkazný prostriedok. Nešpecifikoval ani konkrétny dátum predaja vozidla, pričom ku škodovej udalosti došlo dňa 9.9.2013. Napriek uvedenému je predmetné tvrdenie žalovaného v 1. rade irelevantné, nakoľko v zmysle centrálnej evidencie motorových vozidiel je naďalej žalovaný v 1. rade evidovaný ako držiteľ motorového vozidla zn. Volkswagen s EČV: H.-XXXBK, a teda práve žalovaný v 1. rade bol povinný podľa § 3 ods. 1 ZoPZP uzavrieť poistnú zmluvu. Pre aplikáciu ust. 430 OZ, na ktoré sa odvoláva žalovaný v 1. rade, aby sa tento zbavil svojej (objektívnej - pozn. súdu) zodpovednosti, je potrebné použitie dopravného prostriedku bez jeho vedomia alebo proti jeho vôli preukázať, čo sa nestalo.

10. K vznesenej námietke premlčania žalovaným v 1. rade dodala žalobkyňa, že predmetný žalobný nárok nie je nárokom žalobkyne na náhradu škody, a premlčanie v danom prípade nemožno posudzovať podľa § 106 ods. 1 a 2 OZ o premlčaní nároku na náhradu škody. Vzťah medzi žalobcom a žalovanými, z ktorého obsahu vyplýva uplatnené právo žalobcu v zmysle ust. § 24 ods. 7 ZoPZP požadovať plnenie proti tretej osobe, t. j. na náhradu toho, čo za nich žalobkyňa plnila, je svojou povahou vzťahom sui generis, ktorý vzniká na základe skutočností uvedených v zákone. Právo žalobkyne je dané v predmetnej veci reťazou aplikácie ustanovení § 24 ods. 7, § 24 ods. 2 písm. b) a § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré tvoria regulatívny rámec obsahu tohto subjektívneho práva žalobcu. Žalobkyňa má tak právo na náhradu plnenia za toho, kto zodpovedá za škodu podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. Nárok žalobkyne (však - pozn. súdu) nie je, čo do svojej právnej povahy, nárokom na náhradu škody. Nárok žalobkyne proti žalovaným v 1. a v 2. rade je nárokom sui generis, teda originárnym nárokom na plnenie (nie nárokom na náhradu škody), ktorého vznik sa viaže na jeho výplatu z poistného garančného fondu žalobkyňou poškodenému. Pre začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 101 OZ je rozhodujúci

dátum výplaty plnenia z tohto fondu (poškodenému - pozn. súdu). Z obsahu ust. § 24 ods. 7 ZoPZP nemožno vyvodit' záver, že by premlčacia doba pre žalobkyňu začínala plynúť (rovnako - pozn. súdu) spolu s premlčacou dobou pre poškodeného. Plnenie žalobkyne je plnením v zmysle ust. § 24 ods. 4 pism. b) ZoPZP, a v zmysle ust. § 24 ods. 7 ZoPZP titulom regresu má žalobkyňa proti žalovaným právo na náhradu toho, čo za nich plnila poškodenému. Žalobkyni žiadna škoda nevznikla, preto nemôže byť poškodenou, a nemožno ani hovoriť o subjektívnych a objektívnych premlčacích lehotách v súvislosti s právom na náhradu škody. Nárok žalobkyne na náhradu poistného plnenia poskytnutého z poistného garančného fondu vyplýva zo špeciálneho právneho predpisu ako nárok sui generis vzniknutý na základe ustanovenia osobitného právneho predpisu, a teda nie z náhrady škody, preto na premlčanie tohto práva sa vzťahuje všeobecná premlčacia lehota podľa ust. § 101 OZ, nakoľko žalobkyňa si mohla prvýkrát svoje právo na zaplatenie plnenia proti žalovaným uplatniť dňom vyplatenia poistného plnenia poškodeným. Žalobkyňa poskytla z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie dňa 18.9.2015 vo výške 2.164,93 eura, z ktorého suma vo výške 282,38 eura predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobkyňa neuplatňuje, a preto, podľa názoru žalobkyne, jej nárok proti žalovaným nie je premlčaný. Nakoľko žalovaný v 1. rade neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by nárok žalobkyne spochybňovali, žalobkyňa trvala na podanej žalobe v celom rozsahu.

11. Zo spisovej značky žalovaný 1. rade usúdil, že predmetný spor je spotrebiteľským sporom, z ktorého dôvodu poukázal na neprípustnosť zmeny žaloby v spotrebiteľských sporoch podľa § 294 CSP, keďže bez skutkového odôvodnenia uplatňuje žalobkyňa v podaní zo dňa 27.3.2019 od žalovaných o 190,29 eura vyššiu sumu, než v pôvodnej žalobe. Opätovne navrhol vykonať dôkaz výsluchom žalovaného, ďalej navrhol vykonať dôkaz výsluchom svojho bývalého nadriadeného A. Č., ako aj výsluchom ďalších svedkov na základe informácií získaných priebehu súdneho sporu.

12. Súd nariadil na prejednanie veci viaceru pojednávaní, ktoré boli odročené z rôznych dôvodov bez prejednanie veci. K prejednaní veci samej došlo až na poslednom pojednávaní dňa 24.2.2022, na ktoré sa dostavil iba právny zástupca žalobkyne a žalovaný v 1. rade. Žalovaný v 2. rade svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil ani nepožiadaval o jeho odročenie napriek tomu, že bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný. Súd preto podľa § 180 CSP vec pojednával v neprítomnosti žalovaného v 2. rade.

13. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to výpisom z centrálnej evidencie motorových vozidiel, písomným vyhlásením žalovaného v 2. rade, likvidačnou správou I., výpočtom výšky škody, celkovým ocenením, úradným prekladom dokladov preukazujúcich vznik a výšku škody, predovšetkým správou o nehode, faktúrou autoservisu, oznámením spoločnosti EXPERTA m. b. H. o zhrnutí nákladov na opravu, výpisom z účtu Zväzu rakúskych poisťovateľov a žiadosťou tohto zväzu adresovanou žalobkyni, interným dokladom zo systému žalobkyne o poskytnutom plnení, výstupom zo systému žalobkyne ohľadom poistenia motorového vozidla, výpisom z účtu žalobkyne, faktúrou za vyhotovenie prekladov, potvrdením o zrealizovaní transakcie, výzvou zo dňa 22.9.2015 na náhradu poistného plnenia, pokusom o zmier, písomnými a ústnymi vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, a zistil tento skutkový stav:

14. Z výpisu z centrálnej evidencie motorových vozidiel súd zistil, že žalovaný v 1. rade je od 26.1.2011 vedený ako vlastník a držiteľ osobného motorového vozidla zn. Volkswagen, typ VW 17 CK AA Sedan, s EČV: H. XXXB.

15. Žalovaný v 2. rade písomne vyhlásil, že otvorením dverí na vozidle zn. Volkswagen s EČV: H. XXXBK spôsobil škodu na dverách auta s EČV: G. XXXFF, ku ktorej došlo dňa 9.9.2013 o 12.15 hod. v Galante, na parkovisku pred Lidlom. Okrem žalovaného v 2. rade sú na vyhlásení uvedení aj dvaja svedkovia, a to E. M., nar. X.X.XXXX, t. č.: XXXXXXXXXX, a pán M., nar. XX.X.XXXX, začiatok telefónneho čísla: XXXXXX. Adresy svedkov nie sú vo vyhlásení uvedené. Žalovaný v 2. rade aj obaja svedkovia vyhlásenie podpísali, pričom na fotokópii vyhlásenia, nachádzajúcej sa v súdnom spise, nie je vidieť meno, celé telefónne číslo, dokonca ani celý podpis svedka p. M.. Dátum vyhotovenia a podpísania vyhlásenia nie je možné z celého jeho obsahu zistiť.

16. Z likvidačnej správy I. číslo ŠU (škodová udalosť - pozn. súdu): 81128 vyplýva, že žalovaný v 2. rade dňa 9.9.2013 na parkovisku pri Lidli osobným automobilom zn. Volkswagen s EČV: H. spôsobil škodu

poškodenému: D. I., D.-H., XX, XXXX Z., Rakúsko, na osobnom automobile zn. Mercedes-Benz s EČV: G.. Dopravnú nehodu zaviniť žalovaný v 2. rade vozidlom, ktoré nebolo poistené. Nakoľko poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkovou motorového vozidla, boli splnené podmienky pre poskytnutie poistenia poškodenému podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP (z poistného garančného fondu - pozn. súdu) s následným právom postihu proti žalovanému v 1. rade podľa § 24 ods. 7 ZoPZP. Odškodnenie bolo vyplatené za 1.) škodu na motorovom vozidle v sume 1.882,55 eura a 2.) poplatok podľa interných pravidiel v sume 282,38 eura, spolu v sume 2.164,93 eura. Poistovňa poverená likvidáciou poistnej udalosti navrhla poukázať sumu 2.164,93 eura na účet vedený v UniCredit Bank Austria.

17. Z celkového ocenenia poškodeného vozidla zn. Mercedes-Benz s EČV: G., vyhotoveného dňa 20.3.2015 prostredníctvom eurotaxglass`s, Automotive Business Intelligence, k 9.9.2013, súd zistil, že predajná cena predného poškodeného vozidla zodpovedala sume 39.170,- eur vrátane príplatkovej výbavy.

18. Z výpočtu škody na vozidle zn. Mercedes-Benz s EČV: G., vyhotoveného dňa 21.8.2015 žalobkyňou prostredníctvom aplikácie VDC verzia 1.2. súd zistil, predmetné motorové vozidlo bolo prvýkrát uvedené do prevádzky dňa 20.11.2012, kedy mu bolo zároveň prvýkrát pridelené evidenčné číslo. Ku dňu škodovej udalosti malo najazdených iba 22 787 kilometrov, z ktorého dôvodu bola určená všeobecná hodnota jazdeného vozidla vrátane hodnoty mimoriadnej výbavy k rozhodnému dátumu sumou 39.169,45 eura a náhrada nákladov na opravu poškodenia súvisiaceho s poistnou udalosťou sumou 1.882,55 eura.

19. Tlačivo správy o nehode, vyhotovené v nemeckom jazyku, rukou vypísali a podpísali v časti vozidla A v nemeckom jazyku a v časti vozidla B v slovenskom jazyku osoby, ktoré boli vodičmi oboch vozidiel v čase nehody dňa 9.9.2013 o 12.15 hod. v Galante, a to E. I. a E. M.. Ako poistník/poistený poškodeného vozidla A, zn. Mercedes-Benz s EČV: G. je uvedený D. I., bytom L. V. X, XXXX Z., Rakúsa republika, ktoré vozidlo malo byť poistené u poistovateľa: Muki. Ako vodič vozidla A je uvedený E. I., nar. XX.X.XXXX, bytom D.-H. XX, XXXX Z., Rakúska republika. Ako poistník/poistený vozidla B, teda vozidla zn. Volkswagen s EVČ: H. XXXBK, ktorým bola spôsobená škoda, je uvedený žalovaný v 1. rade s tým, že vozidlo (podľa správy o nehode - pozn. súdu) malo byť v čase nehody poistené u poistovateľa: KOOPERATIVA (KOOPERATIVA poistovňa, a. s. Vienna Insurance Group - presný názov - pozn. súdu). Ako vodič vozidla B je uvedený E. M., F.. X.X.XXXX, T. C. B. XXX, telefónne číslo: XXXXXXXXXX. Ako svedkyňa škodovej udalosti je v správe uvedená E. M., C. B. XXX. K poškodeniu vozidla zn. Mercedes-Benz došlo tým spôsobom, že otvorením predných dverí na strane vodiča (predných ľavých dverí - pozn. súdu) na vozidle zn. Volkswagen došlo k poškodeniu predných dverí na strane spolujazdca (predných pravých dverí - pozn. súdu) na vozidle zn. Mercedes-Benz. Presnú adresu držiteľa vozidla A, teda vozidla zn. Mercedes-Benz, ako aj vodiča tohto vozidla, podpísaného na správe o nehode, súd zistil z poštového smerovacieho čísla mesta bydliska držiteľa vozidla uvedeného v správe, ako aj porovnaním s adresami osôb uvedenými v ďalšej dokumentácii o likvidácii predmetnej poistnej udalosti, ktorá bola likvidovaná v Rakúskej republike.

20. Spoločnosť EXPERTA, Schadenregulierungsgesellschaft m. b. H. (spoločnosť likvidácie poistných udalostí - pozn. voľný preklad) so sídlom vo Viedni dňa 24.9.2013 oznámila L. V. na adresu vo Viedni zhrnutie nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz s EČV: G., ku ktorej škode došlo dňa 9.9.2013 vozidlom s EVČ: H.. Poškodené vozidlo obhliadol dňa 24.9.2013 E. P. Auto Böhm, na zabezpečenie dôkazov vyhotovil súdny znalec 10 ks fotografií. Náklady na opravu predmetnej škody boli určené celkovou sumou 1.882,55 eura vrátane DPH.

21. Auto Böhm, majiteľ E. P. so sídlom v Obersiebenbrunn vystavil dňa 20.8.2015 poškodenému faktúru č. XXXXXX za opravu vozidla zn. Mercedes-Benz s EČV: G.F celkovou sumou 1.882,55 eura s DPH.

22. Cenu opravy vo výške 1.882,55 eura zaplatil prevodom na účet autoservisu Auto Böhm dňa 10.9.2015 Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs (Zväz rakúskych poistovateľov).

23. Zväz rakúskych poistovateľov zaslal Slovenskej kancelárii poistovateľov (žalobkyňa - pozn. súdu) doklady potrebné pre likvidáciu predmetnej poistnej udalosti zo dňa 9.9.2013 vyhotovené v Rakúskej republike spolu so sprievodným listom a žiadosťou na úhradu sumy 1.882,55 eura titulom nákladov na

opravu, sumy 282,38 eura ako manipulačného poplatku 15 %, spolu na zaplatenie sumy 2.164,93 eura, všetko na účet vedený v UniCredit Bank Austria, uvedený v žiadosti.

24. Listiny uvedené v odsekoch 19. až 22. tohto odôvodnenia boli vyhotovené v nemeckom jazyku, pričom všetky sú súčasťou úradného prekladu z nemeckého jazyka do slovenského jazyka. Žiadosť Zväzu rakúskych poisťovateľov adresovaná žalobkyni, ktorá je súčasťou sprievodného listu k dokumentácii o likvidácii predmetnej poisťnej udalosti, o zaplatenie sumy nákladov na opravu vozidla a manipulačného poplatku (viac v odseku 23. tohto odôvodnenia) bola vyhotovená v anglickom jazyku, ktorá je súčasťou úradného prekladu z anglického jazyka do slovenského jazyka. Fotokópie oboch úradných prekladov doručila súdu žalobkyňa spolu so žalobou. Zadávateľom oboch prekladov bola spoločnosť: Múdry preklad, s.r.o., ktorá faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.12.2017 vystavila žalobkyni cenu za oba preklady celkovou sumou 190,29 eura s DPH, ktorú sumu zaplatila žalobkyňa prevodom na účet dňa 4.1.2018 tak, ako to vyplýva z potvrdenia VÚB, a. s. o zrealizovaní transakcie.

25. Žalobkyňa dňa 18.9.2015 poukázala Zväzu rakúskych poisťovateľov sumu 2.164,93 eura na jeho účet uvedený v žiadosti zväzu z dôvodu likvidácie poisťnej udalosti v zahraničí, pri ktorej vznikla škoda poškodenému: D. I.. Táto skutočnosť vyplýva predovšetkým z výpisu z účtu žalobkyne vo VÚB, a.s. za mesiac 9/2015, ako aj z výpisu jej interného systému.

26. Žalobkyňa lustráciou vo svojom internom systéme zistila, že vozidlo zn. Volkswagen EČV: H. ku dňu 9.9.2013 nebolo povinne zmluvne poistené v žiadnej z 12 poisťovní poskytujúcich povinné zmluvné poistenie (PZP) v Slovenskej republike, a to ani v KOOOPERATIVE poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, ktorá je uvedená v správe o nehode ako poisťovateľ vo vzťahu k predmetnému vozidlu.

27. Listom zo dňa 21.9.2015 vyzvala žalobkyňa žalovaného v 1. rade na náhradu poistného plnenia v sume 1.882,55 eura v termíne do 22.10.2015 z dôvodu, že dňa 9.9.2013 bola spôsobená dopravná nehoda motorovým vozidlom žalovaného v 1. rade zn. Volkswagen s EČV: H.-XXXBK, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. Mercedes-Benz s EČV: G.-XXXFF, pričom poškodeným bol D. I.. Šetrením bolo zistené, že na predmetné vozidlo zn. Volkswagen nebolo v čase nehody uzavreté PZP, podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP poskytla žalobkyňa poistné plnenie poškodenému v sume 1.882,55 eura. Citovala pritom ust. § 24 ods. 7 ZoPZP a § 427 ods. 2 OZ. Ako škodcov uviedla vo výzve oboch žalovaných, pričom žalovaného v 1. rade uviedla veľkými písmenami. Výzvu odoslala na poštovú prepravu dňa 23.9.2015, a keďže žalovaný v 1. rade nebol doručovateľom zastihnutý, zásielka bola uložená na pošte dňa 30.9.2015. Nakoľko si žalovaný zásielku nevyzdvihol v odbernej lehote na pošte, bola vrátená späť žalobkyni ako nedoručená s poznámkou poštu, že adresát si neprevzal zásielku v odbernej lehote na pošte.

28. Žalobkyňa listami zo dňa 21.7.2017, adresovanými každému zo žalovaných, sa pokúsila o zmier, pričom žalovaných vyzvala na zaplatenie sumy 1.782,55 eura titulom neuhradeného poistného a sumy 157,60 eura titulom zákonného/zmluvného úroku, spolu na zaplatenie sumy 1.940,15 eura v lehote do 28.7.2017 na účet, ktorý uviedla.

29. Pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 6.7.2021, bolo odročené za účelom zaslania obsahu zmiery, na ktorom sa dohodli žalobkyňa so žalovaným v 1. rade, žalovanému v 2. rade na vyjadrenie súhlasu alebo nesúhlasu z dôvodu, že žalovaný v 2. rade nebol prítomný na danom pojednávaní.

30. K obsahu zmiery sa žalovaný v 2. rade vôbec nevyjadril, a nedostavil sa ani na posledné pojednávanie, na ktorom došlo k prejednaniu veci. Nakoľko žalovaný v 1. a v 2. rade podľa § 77 ods. 2 CSP tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, na uzavretie zmiery bol potrebný súhlas oboch žalovaných, a keďže žalovaný v 2. rade sa k navrhovanému obsahu zmiery vôbec nevyjadril, na pojednávania sa neustanovoval, zmier nebol ani uzatvorený.

31. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 24.2.2022 predniesol konajúcemu súdu, že žaloba bola podaná z dôvodu, že dňa 9.9.2013 bola spôsobená dopravná nehoda motorovým vozidlom, držiteľom ktorého bol žalovaný v 1. rade, ktorú nehodu spôsobil žalovaný v 2. rade, ktorý túto skutočnosť aj písomne potvrdil. Na predmetné motorové vozidlo nebolo uzatvorené PZP, a preto poškodenému poskytla žalobkyňa dňa 18.9.2015 plnenie vo výške náhrady škody z poistného garančného fondu. Následne vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade na náhradu tohto plnenia v celkovej sume

1.882,55 eura, z ktorej bola uhradená iba časť v sume 100,- eur dňa 2.12.2015. Ďalšie úhrady uskutočnené neboli.

32. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní dňa 24.2.2022 uviedol, že je za uzatvorenie zmluvy a navrhuje, aby sa žalovaný v 2. rade k nemu vyjadril. Uviedol, že Ladislava Čechvalu navrhol vypočuť ako svedka z dôvodu, že je to jeho bývalý zamestnávateľ, že predmetné motorové vozidlo slúžilo na rozvoz pizze. Už od začiatku bolo napísané na meno žalovaného v 1. rade, a bol od začiatku vedený ako jeho vlastník a držiteľ. Stalo sa nepojazdným po zrazení srnky, čo viedlo zamestnávateľa žalovaného v 1. rade k predaju vozidla za 50,- eur záujemcom. Na druhý deň mali ísť prehlásiť vozidlo na dopravnom inšpektoráte, k čomu však nedošlo. Predaj vozidla nebol uskutočnený v písomnej forme.

33. Súd vec právne posúdil nasledovne:

34. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. (ZoPZP) v znení účinnom ku dňu škodovej udalosti, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "poistenie zodpovednosti") a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len "kancelária").

35. Podľa § 3 ods. 1 ZoPZP v znení účinnom ku dňu škodovej udalosti, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má nájomca.

36. Podľa § 3 ods. 3 ZoPZP, prvá veta, v znení účinnom ku dňu škodovej udalosti, osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poistnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla.

37. Podľa § 4 ods. 1 ZoPZP v znení účinnom ku dňu škodovej udalosti, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

38. Podľa § 4 ods. 1 ZoPZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Zákon výslovne nevymedzuje okruh osôb, ktoré treba považovať za osoby poistené. Úmyslom zákonodarcu však bolo vymedziť okruh osôb, ktorých zodpovednosti sa poistenie týka čo najširšie, čomu zodpovedá aj samotné ustanovenie § 4 ods. 1 cit. zákona, obsahom ktorého nie je taxatívny výpočet osôb, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie. Okruh týchto subjektov je tu určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že daná je zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žiadnu výnimku z okruhu osôb v závislosti na tom, či niektorá osoba zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a nasl. OZ alebo zodpovednosti založenej na zavinení v zmysle § 420 OZ zákon neupravuje. To znamená, že poisteným je podľa tohto zákona nielen prevádzkovateľ a ďalšie osoby zodpovedajúce za škodu podľa § 427 a nasl. OZ, ale aj osoby zodpovedajúce za škodu za podmienok uvedených v § 420 OZ, ktorým môže byť napríklad aj vodič vozidla. Ustanovenie § 427 a nasl. OZ je ustanovením rovnocenným ku všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 OZ (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/961/2015 zo dňa 21.12.2016).

39. V ust. § 5 ZoPZP sú uvedené prípady, v ktorých poisťovateľ nenahradí škodu za poisteného z PZP, pričom neuhradenie škody vzniknutej pri stojacom vozidle podľa tohto ustanovenia (§ 5 ods. 1 písm. i/ ZoPZP) sa vzťahuje iba na škodu vzniknutú manipuláciou s nákladom stojaceho vozidla, ak poistná zmluva neustanovuje inak.

40. Škodu spôsobenú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla nemožno determinovať výlučne iba okolnosťami súvisiacimi s pohybom vozidla, ale aj s jeho technicko-konštrukčnými predispozíciami, ktorých súčasťou sú nepochybne aj dvere motorového vozidla, ktorých jedinečný spôsob ukotvenia, a tým predurčený spôsob ich otvárania je špecifikom vlastným osobným motorovým vozidlám nevyhnutým na riadne užívanie vozidla a ich otváranie pred alebo po skončení jazdy môže byť

v cestnej premávke spojené s nebezpečenstvom vzniku dopravnej nehody (škody), a to aj za situácie, keď vozidlo stojí a má vypnutý motor (uznesenie ÚS SR č. k. I. ÚS 533/2017-18 zo dňa 8.11.2017).

41. Podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP v znení účinnom ku dňu škodovej udalosti, kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

42. Garančný fond predstavuje inštitúciu, ktorá plní poistné poškodeným v prípade, že vinníkom je vozidlo bez platného povinného ručenia. Následne potom tento fond vymáha sumu od porušovateľa (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/42/2016 zo dňa 30.3.2016).

43. Podľa § 24 ods. 7 ZoPZP, prvá veta, v znení účinnom ku dňu škodovej udalosti, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

44. Podľa § 440 OZ, kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih. „Toto ustanovenie upravuje nárok osobitnej povahy, ktorý nie je nárokom na náhradu škody, a nie je ani nárokom vyplývajúcim z bezdôvodného obohatenia, lebo ten, kto plnenie poskytol, bol naň zo zákona povinný, hoci škoda bola spôsobená zavinením iného. Podmienkou vzniku tohto nároku je skutočnosť, že nárok poškodeného zanikol v dôsledku plnenia osoby, ktorá tento nárok uplatňuje (...) Právo žalobkyne na tzv. postih (regres) nie je teda nárokom na náhradu škody (..) ale má povahu osobitného nároku.“ Inak povedané, „právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov), je regresným právom, a nie právom na náhradu škody“ (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/284/2010 zo dňa 28.10.2011, zverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 34/2013).

45. Podľa § 417 ods. 1 OZ, komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

46. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

47. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

48. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

49. Podľa § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

50. Podľa § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

51. Podľa § 429 OZ, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

52. Podľa § 430 ods. 1 OZ, namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nedbalosťou umožnil.

53. Fyzickými a právnickými osobami vykonávajúcimi dopravu na účely ust. § 427 ods. 1 OZ sú tzv. dopravcovia, t. j. osoby, ktoré majú v predmete podnikania organizovanie a uskutočňovanie cestnej, vzdušnej, železničnej a vodnej dopravy (...) Iným prevádzateľom motorového vozidla, motorového plavidla na účely § 427 ods. 2 OZ je osoba/fyzická alebo právnická/, ktorá má právnu i faktickú možnosť disponovať s dopravným prostriedkom a organizovane ho užívať. Ide o organizované a dlhodobejšie

používanie dopravného prostriedku na účel, na ktorý je dopravný prostriedok určený, pričom užívajúca osoba je oprávnená dopravný prostriedok na ten účel používať. Prevádzateľom je najmä a) vlastník dopravného prostriedku (aj taký, ktorý nezaplatil kúpnu cenu a nie je evidovaný v príslušnom registri ako držiteľ dopravného prostriedku, b) oprávnený držiteľ (§130 OZ) a nájomca (Fekete, I.: Občiansky zákonník. 2. zväzok /Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie/. Veľký komentár, 2.aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 687, 689).

54. Zodpovednosť prevádzateľa dopravného prostriedku má povahu objektívnej zodpovednosti, preto podmienkou vzniku tejto objektívnej zodpovednosti nie je protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá (prevádzateľa), ani jej zavinenie (.....) Objektívna zodpovednosť prevádzateľa subsumuje všetky škodové udalosti, ktorých príčinou bola prevádzka dopravného prostriedku, a to bez ohľadu na to, či príčinou škody bola nebezpečnosť a povaha samotnej prevádzky alebo ľudský činiteľ. Prevádzateľ dopravného prostriedku zodpovedá za škodu objektívne, bez zreteľa na to, či dôvodom vzniku škody bolo technické alebo ľudské zlyhanie (....). Zodpovednosť prevádzateľa dopravného prostriedku za škodu spôsobenú jeho prevádzkou podľa § 427 a nasl. OZ nevylučuje súbežnú (solidárnu) zodpovednosť vodiča tohto dopravného prostriedku podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ, ktorý škodu spôsobil pri tej istej škodovej udalosti zavineným porušením právnej povinnosti, ak nejde o prípad uvedený v ustanovení § 420 ods. 2 OZ. (....) V praxi ide o prípady, keď prevádzateľ a vodič vozidla sú dva rozdielne subjekty (.....). Ak motorové vozidlo v čase vzniku škody viedol prevádzateľ dopravného prostriedku (t. j. spravidla jeho vlastník), ten bude vždy zodpovedať podľa ustanovenia § 427 OZ (...) Za okolnosť majúcu pôvod v prevádzke (§ 428 OZ) sa považuje napr. zlyhanie brzd, chyba materiálu, nedostatky na strane vodiča, teda „vnútorné“ okolnosti vlastnej prevádzky, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a realizáciou prevádzky (....) Súdna prax uznala za okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke, aj úraz spôsobený v dôsledku prudkého zabrzdzenia dopravného prostriedku, pretože rýchlosť je osobitnou vlastnosťou dopravného prostriedku a prudkosť zastavenia má pôvod v prevádzke. Na tom nič nemení ani okolnosť, že počínanie vodiča bolo dôsledkom neodvratiteľného konania chodca (.....) Zákon síce v ust. § 429 OZ hovorí síce „iba“ o zodpovednosti za škodu na zdraví, ale je zjavné, že zodpovedá aj za škodu spôsobenú usmrtením inej osoby (Fekete, I.: Občiansky zákonník. 2. zväzok /Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie/. Veľký komentár, 2.aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 692, 695, 700, 708).

55. Zodpovednosť vodiča za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, ktoré v čase spôsobenia škody viedol (ak vodič nie je súčasne i prevádzateľom alebo zamestnancom alebo pomocníkom prevádzateľa), má charakter zodpovednosti za zavinené spôsobenie škody (§ 420 OZ), preto podmienkou zodpovednosti vodiča za škodu je okrem zavinenia i protiprávne konanie vodiča (a príčinná súvislosť medzi týmto konaním a vzniknutou škodou), konkrétne porušenie pravidiel cestnej premávky. Táto skutočnosť je často daná výsledkom trestného konania (Fekete, I.: Občiansky zákonník. 2. zväzok / Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie/. Veľký komentár, 2.aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 697).

56. Podľa § 442 ods. 1 a 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

57. Podľa § 511 ods. 1 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

58. Podľa § 511 ods. 2 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

59. Podľa § 511 ods. 3 OZ, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

60. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

61. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

62. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

63. Podľa § 122 ods. 2 OZ, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

64. Predmetom tohto sporu nie je náhrada škody, ale regresný nárok žalobkyne titulom poistného plnenia (§ 440 OZ, § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.), ktoré žalobkyňa nahradila Zväzu rakúskych poisťovateľov (Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs), ktorý zaplatil cenu opravy poškodeného vozidla zn. Mercedes-Benz autoservisu Auto Böhm v Rakúskej republike, ktorý vykonal opravu za cenu určenú ako sumu nevyhnutných nákladov opravy vozidla v rámci likvidácie predmetnej poistnej udalosti spoločnosťou EXPERTA, Schadenregulierungsgesellschaft m. b. H. so sídlom v Rakúskej republike. Žalobkyňa tak prostredníctvom Zväzu rakúskych poisťovateľov poskytla poškodenému poistné plnenie vo výške skutočných a účelne vynaložených nákladov na opravu škody na vozidle, spôsobenej mu pri predmetnej škodovej udalosti žalovaným v 2. rade dňa 9.9.2013 v Galante. Premlčacia doba pre žalobkyňu na uplatnenie regresného nároku vo výške náhrady poistného plnenia proti tým, za ktorých náhradu poistného plnenia poskytla tomu, kto poškodenému už poistné plnenie poskytol, mohla začať plynúť najskôr dňom poskytnutia poistného plnenia, príp. náhrady poistného plnenia, ktoré poskytla namiesto nich (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/284/2010 zo dňa 28.10.2011, zverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 34/2013). Keďže žalobkyňa zaplatila náhradu poistného plnenia dňa 18.9.2015, posledný deň 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie regresného nároku žalobkyňou proti žalovaným v 1. a v 2. rade tak pripadol na deň 18.9.2018, a keďže žaloba bola doručená súdu dňa 13.3.2018, bola podaná počas plynutia premlčacej doby, a preto predmetný regresný nárok žalobkyne proti žalovaným v 1. a v 2. rade nie je premlčaný, a teda námietka premlčania vznesená žalovaným v 1. rade je nedôvodná.

65. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

66. Nakoľko právny vzťah zo spôsobenej škody je záväzkovým právnym vzťahom (§ 489 OZ), vzťahujú sa na neho všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o záväzkoch (jeho Ôsma časť), vrátane ustanovení o zániku záväzkov a omeškaní. Keďže Občiansky zákonník neobsahuje osobitné ustanovenie o čase plnenia pri uplatnení nároku na náhradu škody, je potrebné aplikovať ust. § 563 OZ, podľa ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (porov. R 27/1977). Ustanovenie § 563 OZ treba vykladať tak, že ak veriteľ vo výzve určil dlžníkovi lehotu na plnenie, je i takto stanovená lehota záväzná, a pred jej uplynutím sa dlžník nedostáva do omeškania.

67. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

68. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

69. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

70. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

71. Žalovaní v 1. a v 2. rade sa dostali od omeškania s platením regresného nároku žalobkyni prvým dňom bezprostredne nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty na plnenie určenej im žalobkyňou vo výzve na náhradu poistného plnenia, ktoré plnenie poskytla namiesto nich. Výzva žalobkyne na zaplatenie plnenia z regresného nároku sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného v 1. rade dňa 30.9.2015, kedy bola zásielka s výzvou pre žalovaného v 1. rade uložená na pošte, a keďže tento mal podľa výzvy plniť až do 22.10.2015, do omeškania sa dostal márnym uplynutím tejto lehoty, t. j. dňom 23.10.2015. Nakoľko žalovaní v 1. a v 2. rade sú zviazaní spoločne a nerozdielne na plnenie regresného nároku žalobkyni, žalobkyňa bola oprávnená domáhať sa zaplatenia regresného nároku od ktoréhokoľvek z nich, a preto prvý deň omeškania pri spoločných záväzkoch je okamih, kedy sa ktorýkoľvek z nich dostal prvýkrát do omeškania. Na účely omeškania je preto nepodstatné, že výzva na plnenie sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného v 2. rade neskôr než žalovanému v 1. rade.

72. Základná úroková sadzba ECB platná k 23.10.2015 bola 0,05 %, a keďže výška úrokov z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov bola o 5 percentuálnych bodov vyššia, zákonné úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva k tomuto dňu boli vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania dlžníka s platením peňažného záväzku až do zaplatenia. Pre určenie sadzby zákonných úrokov z omeškania nie je pritom rozhodujúce, od ktorého dátumu si veriteľ uplatňuje od dlžníka úroky z omeškania, ale dátum, kedy k omeškaniu skutočne došlo, teda prvý deň reálneho omeškania dlžníka.

73. Podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

74. Podľa § 141 CSP, ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2.

75. Podľa § 143 ods. 2 CSP, súd nepripustí zmenu žaloby ani vtedy, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálny príslušný iný súd.

76. Podľa § 294 ods. 2 CSP, zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

77. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

78. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

79. Vykonaným dokazovaním listinami, a to výpisom z centrálnej evidencie motorových vozidiel, písomným vyhlásením žalovaného v 2. rade, likvidačnou správou I., výpočtom výšky škody, celkovým ocenením, úradným prekladom dokladov preukazujúcich vznik a výšku škody, predovšetkým správou o nehode, faktúrou autoservisu, oznámením spoločnosti EXPERTA m. b. H. o zhrnutí nákladov na opravu, výpisom z účtu Zväzu rakúskych poisťovateľov a žiadosťou tohto zväzu adresovanou žalobkyni, interným dokladom zo systému žalobkyne o poskytnutom plnení, výstupom zo systému žalobkyne ohľadom poistenia motorového vozidla, výpisom z účtu žalobkyne, faktúrou za vyhotovenie prekladov, potvrdením o zrealizovaní transakcie, výzvou zo dňa 22.9.2015 na náhradu poistného plnenia, pokusom o zmier, písomnými a ústnymi vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, súd mal za preukázané, že dňa 9.9.2013 o 12.15 hod. v Galante, na parkovisku pred predajňou Lidl, žalovaný v 2. rade pri otvraní ľavých predných dverí, teda dverí na strane vodiča, na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen s EČV: H.-XXXBK poškodil predné pravé dvere, teda dvere na strane spolujazdca vedľa stojaceho vozidla zn. Mercedes-Benz s EČV: G.-XXXFF, ktorého držiteľom v danom čase bol D. I., a

jeho vodičom v danom čase bol E. I., obaja bývajúci v Rakúskej republike. Podľa centrálnej evidencie motorových vozidiel v Slovenskej republike, držiteľom a zároveň vlastníkom vozidla zn. Volkswagen s EČV: H.-XXXBK, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda na vozidle zn. Mercedes-Benz, bol žalovaný v 1. rade.

80. Vodiči oboch motorových vozidiel spísali správu o nehode na tlačive v nemeckom jazyku z dôvodu, že poškodený ako aj vodič poškodeného vozidla boli osobami s trvalým pobytom v Rakúskej republike, ktoré vozidlo bolo poistené v poisťovni Muki, ktorá nevykonáva svoju činnosť v Slovenskej republike. Ako vodič vozidla zn. Volkswagen, ktorým bola spôsobená škoda, je v správe o nehode uvedený E. M., nar. X.X.XXXX, C. B. XXX, t. č. XXXXXXXXXXXX. Tlačivo je podpísané oboma vodičmi. Ako svedok nehody je tlačivo uvedená E. M., C. B. XXX, bez dátumu narodenia a telefónneho čísla.

81. Pozornosti konajúceho súdu neuniklo, že v správe o nehode je uvedený ako vodič vozidla zn. Volkswagen, ktorým bola spôsobená škoda, E. M. napriek tomu, že v písomnom vyhlásení žalovaného v 2. rade je ako osoba, ktorá vozidlo poškodila, uvedený žalovaný v 2. rade, teda D. Š.. Tento rozpor vyhodnotil konajúci súd tak, že predmetné poškodenie vozidla zn. Mercedes-Benz reálne spôsobil žalovaný v 2. rade pri otváraní predných ľavých dverí na zaparkovanom vozidle zn. Volkswagen, a predmetné vozidlo neuviedol do pohybu, a preto v správe o nehode je uvedený E. M. ako vodič vozidla. Skutočnosť, že vozidlo reálne poškodil žalovaný v 2. rade, nebola medzi stranami sporná, navyše, písomné vyhlásenie žalovaného v 2. rade, že on spôsobil škodu otváraním dverí na vozidle, by potom nemalo racionálne odôvodnenie.

82. Aj ďalšia skutočnosť uvedená v správe o nehode sa ukázala byť ako nepravdivá, a to tá, že vozidlo zn. Volkswagen malo byť poistené v čase nehody v poisťovni KOOOPERATIVA (KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group - presný názov - pozn. súdu). Žalobkyňa lustráciou vo svojom internom systéme zistila, že na predmetné vozidlo zn. Volkswagen nebolo v čase nehody uzatvorené PZP, a to ani v poisťovni uvedenej v správe o nehode.

83. Nakoľko poškodený bol osobou bývajúcou v Rakúskej republike, v ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz aj poistené, likvidáciu poistnej udalosti vykonala spoločnosť EXPERTA, Schadenregulierungsgesellschaft m. b. H. (spoločnosť likvidácie poistných udalostí - pozn. voľný preklad) so sídlom vo Viedni, ktorá dňa 24.9.2013 zlikvidovala predmetnú poistnú udalosť, čo vyplýva z oznámenia zo dňa 24.9.2013, pričom ukončeniu likvidácie predchádzala obhliadka poškodeného motorového vozidla E. P. vykonávajúci podnikateľskú činnosť pod obchodným menom Auto Böhm, majiteľ E. P. Počas obhliadky vyhotovil súdny znalec 10 ks fotografií poškodeného motorového vozidla. Likvidačná správa spoločnosti EXPERTA m. b. H. obsahuje podrobný prehľad jednotlivých položiek nevyhnutných nákladov na opravu predmetného vozidla, vrátane ich kalkulácie. Podľa tohto oznámenia oprava predmetného vozidla mohla trvať približne 4 pracovné dni a celkové náklady na opravu v danom prípade predstavujú 1.882,55 eura vrátane DPH.

84. Poškodené motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz následne opravil autoservis Auto Böhm, majiteľ E. P., so sídlom Z., pričom vodičovi opraveného motorového vozidla, teda E. I. faktúrou zo dňa 20.8.2015 vyúčtoval cenu opravy sumou 1.882,55 eura vrátane DPH, tzn. vo výške totožnej s predpokladanou cenou opravy podľa likvidačnej správy spoločnosti vykonávajúcej likvidáciu poškodeného vozidla v Rakúskej republike. Takto vyúčtovanú cenu opravy motorového vozidla následne zaplatil dňa 10.9.2015 Zväz rakúskych poisťovateľov (Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs). Potom Zväz rakúskych poisťovateľov zaslal žalobkyni potrebnú dokumentáciu o likvidácii predmetnej škodovej udalosti, vyhotovenej v nemeckom jazyku, spolu so sprievodným listom v anglickom jazyku, ktorým zároveň požiadal žalobkyňu o zaplatenie sumy 1.882,55 eura vo výške nákladov za opravu predmetného motorového vozidla, ako aj na zaplatenie manipulačného poplatku vo výške 15 % v zodpovedajúcej sume 282,38 eura, spolu na zaplatenie sumy 2.164,93 eura, ktorú sumu zaplatila žalobkyňa dňa 18.9.2015 prevodom na účet Zväzu rakúskych poisťovateľov, uvedený sprievodnom liste k dokumentácii z predmetnej likvidácie poistnej udalosti.

85. Keďže výška reálne poskytnutého poistného plnenia poškodenému zodpovedala sume nákladov na opravu vozidla vo výške 1.882,55 eura, uplatnila si žalobkyňa náhradu tejto sumy proti žalovanému v 1. rade, ktorý bol v čase predmetnej dopravnej nehody vedený v evidencii vozidiel ako držiteľ a vlastník vozidla zn. Volkswagen, ktorým bola spôsobená škoda, ktorý je z toho dôvodu objektívne zodpovedný za

škodu vzniknutú osobitnou povahou prevádzky vozidla podľa § 427 OZ, teda bez ohľadu na zavinenie a či bol alebo nebol vodičom vozidla v čase škodovej udalosti, nakoľko žalobkyňa namiesto žalovaného v 1. rade zaplatila náhradu poistného plnenia poskytnutého poškodenému z dôvodu, že predmetné vozidlo zn. Volkswagen nebolo v danom čase povinne zmluvne poistené. Žalovaný v 1. rade tak porušil svoju zákonnú povinnosť, ktorú mal ako držiteľ a vlastník motorového vozidla, a to mať uzatvorenú zmluvu o PZP na predmetné vozidlo. Žalobkyňa plnila namiesto žalovaného v 1. rade z dôvodu, že bola na to povinná podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP, avšak nárok na náhradu takto poskytnutého poistného plnenia mala podľa § 24 ods. 7 ZoPZP a § 440 OZ proti tým, ktorí za túto škodu zodpovedajú, a teda tak proti žalovanému v 1. rade, ktorý je objektívne zodpovedný za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 OZ, t. j. bez ohľadu na zavinenie, a proti žalovanému v 2. rade, ktorý škodu reálne spôsobil, a zodpovedá za ňu podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ. Žalovaný v 2. rade škodu spôsobil porušením zákonnej povinnosti predchádzať škodám podľa § 417 ods. 1 OZ, a v priamej príčinnej súvislosti s porušením tejto zákonnej prevenčnej povinnosti spôsobil škodu na vedľa stojacom motorovom vozidle. Pre zodpovednosť za škodu podľa § 420 OZ pritom postačuje zavinenie z nedbanlivosti, ktoré sa predpokladá, ak nie je preukázaný opak. Keďže žalovaný v 2. rade sám písomne vyhlásil, že túto škodu spôsobil, súd mal za preukázané aj jeho zavinenie za vznik škody.

86. Zaplatením náhrady nákladov na opravu predmetného poškodeného motorového vozidla v plnej výške žalobkyňou Zväzu rakúskych poisťovateľov prešlo na ňu zo zákona (§ 24 ods. 7 ZoPZP, § 440 OZ) právo na postih, tzv. regresný nárok proti tým, ktorí zodpovedajú za škodu spôsobenú motorovým vozidlom bez poistenia zodpovednosti, v danom prípade proti žalovaným v 1. a v 2. rade. Žalobkyňa preto listom zo dňa 22.9.2015 vyzvala žalovaného v 1. rade na zaplatenie náhrady poskytnutého poistného plnenia z poistného garančného fondu, ktorú za neho zaplatila v sume 1.882,55 eura, ktorú žiadala zaplatiť v lehote do 22.10.2015. Žalovaný v 1. rade nebol na adrese doručenia doručovateľom zastihnutý ani pri jednom z dvoch pokusov o doručenie zásielky, táto bola uložená na pošte dňa 30.09.2015, a keďže zásielku si žalovaný v 1. rade nevyzdvihol ani v odbernej lehote na pošte, bola vrátená späť odosielateľovi, teda žalobkyňi, s poznámkou pošty: zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Napriek tomu, že písomnosť si žalovaný v 1. rade neprevzal, a pritom žalovanému v 2. rade nebola výzva v danom čase vôbec doručovaná, došlo k čiastočnej úhrade v sume 100,- eur dňa 2.12.2015. Z uvedeného vyplýva záver, že žalovaný v 1. rade sa musel o predmetnej škodovej udalosti dozvedieť aj iným spôsobom, a že túto čiastočnú úhradu vykonal práve on. Pokus o zmier bol totiž obom žalovaným doručovaný až o rok a pol neskôr.

87. Žalovaný v 1. rade sa snažil konajúcemu súdu preukázať, že nenesie objektívnu zodpovednosť za vzniknutú škodu, z ktorého dôvodu by nebol ani pasívne vecne legitimovaný na náhradu poskytnutej náhrady poistného plnenia žalobkyňi, pretože táto jeho objektívna zodpovednosť mala, podľa jeho tvrdení, podľa § 430 ods. 1 OZ prejsť na žalovaného v 2. rade, pretože žalovaný v 1. rade už nebol vlastníkom a držiteľom vozidla, pretože v rokoch 2012/2013 ho predal na súčiastky jeho zamestnávateľ za 50,- eur na základe ústnej kúpnej zmluvy, z ktorého dôvodu odhlásil žalovaný v 1. rade predmetné vozidlo z PZP. Žalovaného v 2. rade nepozná, a tento použil predmetné vozidlo bez jeho vedomia, pričom predmetné vozidlo bolo v čase škodovej udalosti mimo sféry pôsobnosti a kontroly žalovaného v 1. rade. Keďže kupujúci neprišli na dohodnuté miesto na druhý deň po kúpe za účelom nahlásenia zmeny vlastníka a držiteľa predmetného osobného motorového vozidla v evidencii vozidiel na dopravnom inšpektoráte, žalovaný v 1. rade zmenu nenahlásil, a stále je vedený ako vlastník a držiteľ vozidla v evidencii vozidiel.

88. Napriek tomu, že žalovaný v 1. rade navrhol vykonať výsluch svedka, ktorým je jeho bývalý zamestnávateľ, tento dôkaz súd nevykonal v súlade s princípom hospodárnosti konania, pretože tento svedok by si ťažko rozpomenul na dátum, kedy k predmetnému predaju došlo, hlavne, či pred alebo po predmetnej škodovej udalosti, komu toto vozidlo predal, a predovšetkým súd zdôrazňuje, že zamestnávateľ žalovaného v 1. rade nemohol jeho auto platne predať, keďže nebol jeho vlastníkom a držiteľom. Kúpna cena nepojazdného auta 50,- eur je navyše podozrivo neprímerane nízka, keďže iba v kovošrote by za kovové časti auta dostal žalovaný v 1. rade niekoľkonásobne vyššiu sumu. Argumentácia žalovaného v 1. rade, že tento nebol odhlásiť predmetné motorové vozidlo z evidencie vozidiel na dopravnom inšpektoráte pre nesúčinnosť kupujúcich, neobstojí, pretože pre oznámenie, že žalovaný v 1. rade prestal byť držiteľom a vlastníkom vozidla, nie je nevyhnutná súčasná prítomnosť predávajúceho a kupujúceho. Postačujúce bolo, ak by žalovaný v 1. rade nahlásil dopravnému inšpektorátu, že už nie je vlastníkom ani držiteľom predmetného vozidla, a odkedy.

89. Súd nevykonával ani dôkaz výsluchom žalovaného v 2. rade, na vykonaní ktorého trval žalovaný v 1. rade. Tento dôkaz nevykonával súd iba z dôvodu opakovanej neprítomnosti žalovaného v 2. rade na pojednávaniach uskutočnených v tomto spore. Vzhľadom na jeho pasivitu počas celého konania nepovažoval súd za účelné a hospodárne odročiť bez rozhodnutia aj pojednávanie zo dňa 25.2.2022, a už vôbec nepovažoval za účelné nariadiť predvedenie žalovaného v 2. rade na súd prostredníctvom príslušného útvaru polície, pretože žalovaný v 2. rade je subjektom sporu, a jeho výsluch by nebol výsluchom svedka, a teda nevyповeдал by pod následkom trestnoprávnej zodpovednosti za trestný čin krivej svedeckej výpovede, a teda je veľmi málo pravdepodobné, že by vypovedal v prospech žalovaného v 1. rade, aby si tak v konečnom dôsledku privedil povinnosť platiť sám celú žalovanú sumu, hoci za súčasného stavu sú na jej zaplatenie zaviazaní spoločne a nerozdielne obaja žalovaní.

90. Žalovaný v 1. rade na poslednom pojednávaní opätovne navrhol, aby sa vyjadril žalovaný v 2. rade k obsahu zmiernu, ktorému návrhu súd už nevyhovetel z dôvodu, že predchádzajúce pojednávanie bolo odročené za účelom vyjadrenia sa žalovaného v 2. rade k obsahu zmiernu, a keďže tento bol pasívny, ďalšie odročenie pojednávania z toho istého dôvodu vyhodnotil súd ako neúčelné a nehospodárne. Keďže žalovaný v 1. a v 2. rade tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, k uzavretiu zmiernu v danom prípade nedošlo, a nebolo preto možné o ňom ani rozhodovať.

91. O predaji vozidla zn. Volkswagen pred predmetnou škodovou udalosťou mal súd dôvodné pochybnosti vzhľadom na predaj vozidla osobou, ktorá nebola jeho vlastníkom, na ústnu formu predaja, na podozrivo nízku kúpnu cenu, a na neodhlásenie žalovaného v 1. rade z evidencie vozidiel. Ani jeden z dôkazov navrhnutých žalovaným v 1. rade by nebol spôsobilý preukázať tvrdenie žalovaného v 1. rade o platnom predaji predmetného vozidla inej konkrétnej osobe pred predmetnou škodovou udalosťou. V neprospech žalovaného v 1. rade je aj zistenie konajúcim súdom, že bol to zrejme žalovaný v 1. rade, kto zaplatil žalobkyni sumu 100,- eur dňa 2.12.2015 napriek tomu, že výzvu žalobkyne zo dňa 22.9.2015 si neprevzal, avšak žalovanému v 2. rade nebola žalobkyňou v danom čase žiadna výzva zasielaná. Žalovaný v 1. rade si teda musel byť dobre vedomý svojej objektívnej zodpovednosti.

92. Žalovaný v 1. rade nepreukázal súdu, že objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou osobného motorového vozidla mala namiesto neho iná osoba, ktorá auto použila bez jeho vedomia a proti jeho vôli tak, ako to vyplýva z ust. § 430 ods. 1 OZ, prvej vety. Súd poznamenáva, že proti vôli žalovaného v 1. rade predmetné vozidlo nemohlo byť použité, pretože žalovaný v 1. rade nepopísal žiadne okolnosti, za ktorých prejavil svoju nevôľu s použitím vozidla konkrétnou osobou alebo na konkrétny účel. Konajúci súd zastáva názor, že žalovaný v 1. rade je objektívne zodpovedný podľa § 427 OZ. Keby aj bolo preukázané, že iná osoba použila predmetné vozidlo v danom čase bez jeho vedomia, skôr by prichádzala do úvahy spoluzodpovednosť podľa § 430 ods. 1 OZ, druhá veta, teda za predpokladu, že žalovaný v 1. rade ako prevádzateľ vozidla svojou nedbalosťou umožnil použitie jeho dopravného prostriedku bez jeho vedomia, čo by však nemalo žiadny významný vplyv na výsledok sporu. Súd iba poznamenáva, že ani spoluzodpovednosť podľa § 430 ods. 1 OZ, druhá veta, nebola v tomto spore preukázaná.

93. Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne za preukázané, že žalovaný v 1. rade je objektívne zodpovedný za predmetnú škodu spôsobenú žalovaným v 2. rade otvorením dverí na zaparkovanom vozidle napriek tomu, že žalovaný v 2. rade zrejme vozidlo ani nevedol. Škoda je spôsobená osobitnou povahou prevádzky aj vtedy, ak vznikne pri otvorení a zatváraní dverí stojaceho vozidla, a nie je pritom rozhodujúce, či dvere otváral alebo zatváral vodič vozidla (viac v odsekoch 39. a 40. tohto odôvodnenia), a teda ide o škodu, ktorá je krytá povinným zmluvným poistením. Keďže predmetné motorové vozidlo nebolo povinne zmluvne poistené, podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP bola povinná poskytnúť poistné plnenie (v danom prípade náhradu už poskytnutého poistného plnenia - pozn. súdu) žalobkyňa, pričom týmto plnením prešiel na ňu regresný nárok, teda súdom vymáhateľné právo domáhať sa náhrady poskytnutého plnenia proti tým, za ktorých plnila, ktorí za predmetnú škodu zodpovedajú, v danom prípade proti obom žalovaným.

94. Žalovaný v 1. rade namietal rozšírenie žaloby o náhradu nákladov spojených s úradným prekladom listinných dôkazov, argumentujúc, že ide o spotrebiteľský spor, kedy je neprípustná zmena žaloby v neprospech spotrebiteľa. Vychádzal pritom zo spisovej značky, ktorá bola veci pridelená. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že je síce pravdou, že vec bola zapísaná do nesprávne určeného

registra „Csp“ namiesto správneho určeného registra „C“, čo z nej však nerobí spotrebiteľský spor. Spotrebiteľským sporom môže byť iba spor medzi spotrebiteľom a dodávateľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 CSP). Žalobkyňa však neodvodzuje svoj žalobný nárok zo žiadnej zmluvy, a preto táto výhrada žalovaného v 1. rade je nedôvodná. O zmene žaloby nebolo pritom potrebné vôbec rozhodovať z dôvodu, že k zmene žaloby jej rozšírením došlo ešte pred jej doručením žalovanému (viac v odseku 3. tohto odôvodnenia).

95. Nedôvodná bola aj námietka premlčania vznesená žalovaným v 1. rade, pretože predmetom tohto sporu je regresný nárok žalobkyne, ktorý jej vznikol až okamihom poskytnutia náhrady poskytnutého poistného plnenia, ktorú plnila žalobkyňa namiesto žalovaných v 1. a v 2. rade. Premlčacia doba jej mohla začať plynúť najskôr od poskytnutia náhrady poistného plnenia žalobkyňou, teda od 18.9.2015, a keďže žaloba bola doručená súdu počas plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby, žalobný nárok nie je premlčaný.

96. Žalobkyňa mala právo výberu, či si uplatní regresný nárok proti držiteľovi a vlastníkovi motorového vozidla, ktorý je objektívne zodpovedný za škodu vzniknutú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, alebo či si uplatní regresný nárok proti škodcovi, teda proti osobe, ktorá škodu reálne spôsobil, alebo či si uplatní regresný nárok proti obidvom. Keďže žalobkyňa si uplatnila regresný nárok proti obidvom, a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný v 1. rade bol držiteľom a vlastníkom motorového vozidla, osobitnou prevádzkou ktorého vznikla škoda na inom osobnom motorovom vozidle, a vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nebolo povinne zmluvne poistené, a že túto škodu spôsobil aj zaviniť žalovaný v 2. rade porušením zákonnej prevenčnej povinnosti, na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobe ako skutkovo právne dôvodnej v jej prevažnej časti vyhovel vo vzťahu k obom žalovaným (I. výrok). Keďže žalovaní v 1. a v 2. rade v danom prípade tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, súd ich zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi nenahradenú časť poskytnutej náhrady poistného plnenia žalobkyňou, ktoré plnenie poskytol poškodenému Zväz rakúskych poisťovateľov. Nakoľko žalovaní v 1. a v 2. rade sa dostali do omeškania s plnením peňažného záväzku, žalobkyňi vznikol popri nároku na zaplatenie dlžnej peňažnej pohľadávky aj nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v zákonných úrokoch z omeškania ako aj z náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

97. Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaní v 1. a v 2. rade uhradili z predmetného nároku žalobkyne na náhradu poskytnutej náhrady poistného plnenia iba sumu 100,- eur a že prevyšujúcu časť v sume 1.782,55 eura nezaplatili. Nakoľko žalovaní v 1. a v 2. rade sú zaviazaní spoločne a nerozdielne, žalobkyňa bola oprávnená domáhať sa zaplatenia regresného nároku od ktoréhokoľvek vznik, a preto prvý deň omeškania pri spoločných záväzkoch je okamih, kedy sa ktorýkoľvek z dlžníkov prvýkrát dostal do omeškania. Na účely omeškania je preto nepodstatné, že výzva na plnenie sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného v 2. rade oveľa neskôr než žalovanému v 1. rade. Výzva žalobkyne na zaplatenie plnenia z regresného nároku sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného v 1. rade dňa 30.9.2015, kedy bola zásielka s výzvou uložená na pošte, a keďže tento mal plniť do 22.10.2015, ktorý dátum je vo výzve žalobkyne výslovne uvedený, do omeškania sa dostali žalovaní v 1. rade aj žalovaný v 2. rade, keďže sú zaviazaní spoločne a nerozdielne, márnym uplynutím lehoty uvedenej vo výzve, t. j. dňom 23.10.2015, od ktorého dátumu si uplatňuje žalobkyňa úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy až do zaplatenia. Keďže niektorý zo žalovaných zaplatil dňa 2.12.2015 žalobkyňi sumu 100,- eur, zohľadnil súd túto skutočnosť v priznaných úrokoch z omeškania, a zo sumy zníženej o 100,- eur priznal žalobkyňi úrok z omeškania odo dňa, kedy žalovaní sčasti plnili, teda od 2.12.2015 až do zaplatenia (I. výrok), a nie až od 3.12.2015, ako to navrhovala žalobkyňa.

98. Ako príslušenstvo pohľadávky si uplatnila žalobkyňa aj náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorú náhradu si uplatnila v rámci rozšírenia žaloby v 3-ročnej premlčacej lehote, keďže tak urobila podaním doručeným súdu dňa 27.3.2018. Žalobkyňa preukázala výšku aj účelnosť týchto nákladov, keďže tieto náklady sú spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov, za ktorý preklad zaplatila sumu 190,29 eura, k čomu konajúci súd iba poznamenáva, že tieto úradné preklady boli nevyhnutné pre preukázanie žalobného nároku, pretože k likvidácii predmetnej poistnej udalosti došlo v Rakúskej republike, nakoľko poškodený bol osobou bývajúcou v Rakúskej republike, v ktorej mal prihlásené aj predmetné motorové vozidlo, pričom aj poisťovateľom bola poisťovňa pôsobiaca v Rakúskej republike. Výška poistného plnenia poskytnutá poškodenému a konkrétne položky nevyhnutnej opravy vozidla vyplývajú práve z dokumentácie o likvidácii predmetnej poistnej

udalosti, ktorá bola vyhotovená v nemeckom jazyku. Sprievodný list adresovaný žalobkyni spolu so žiadosťou na náhradu poskytnutého poistného plnenia bol vyhotovený v anglickom jazyku. Účelnosti takto vynaložených nákladov nemožno žalobkyni nič vytknúť. Súd preto priznal žalobkyni aj takto uplatnené príslušenstvo pohľadávky, ktoré z toho dôvodu zohľadnil súd v priznanej sume (náhrada nezaplatennej časti náhrady poistného plnenia v sume 1.782,55 eura + náhrada nákladov v sume 190,29 eura, spolu 1.972,84 eura) tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

99. V súlade s ust. § 217 od. 2 CSP, § 232 ods. 4 CSP umožnil súd žalovaným v 1. a v 2. rade zaplatiť žalobkyni súdom uloženú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania žalovaných v 1. a v 2. rade s plnením ktorejkoľvek splátky, pričom súd prihliadol nielen na žiadosť žalovaného v 1. rade, ale aj na výslovný súhlas žalobkyne so splátkami v tejto výške. V neposlednom rade súd zohľadnil aj skutočnosť, že zaplatenie priznanej sumy v splátkach nebude predstavovať výrazný neprímeraný zásah do majetkovej sféry žalobkyne.

100. Zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti (II. výrok) predstavuje iba 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 100,- eur za jeden deň, konkrétne za deň 2.12.2015, a to zo sumy zodpovedajúcej rozdielu medzi sumou 1.882,55 eura a sumou 1.782,55 eura, teda zo sumy 100,- eur. Úrok z omeškania zo sumy 100,- eur za jeden deň pritom v danom prípade predstavuje sumu 0,01 eura. Žaloba je v tejto časti nedôvodná, keďže v daný deň už žalovaní zaplatili žalobkyni sumu 100,- eur, preto žalobkyňa nemôže požadovať úrok z omeškania z tejto uhradenej sumy za deň, kedy došlo k jej úhrade v tomto rozsahu. Za tento deň jej však priznal súd nárok na úrok z omeškania z neuhradenej sumy 1.782,55 eura od 2.12.2015 až do zaplatenia.

101. Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že pokiaľ žalovaný v 1. rade sa cíti byť ukrátený na svojich právach iba preto, že túto škodu sám nespôsobil, konajúci súd pripomína, že objektívna zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má motivovať vlastníkov a držiteľov motorových vozidiel plniť si svoju zákonnú povinnosť a uzavrieť zmluvu o povinnom zmluvnom poistení na predmetné motorové vozidlo a v prípade, že toto vozidlo už reálne nediria alebo nevlastnia, oznámiť túto zmenu na príslušnom dopravnom inšpektoráte, aby neskôr sa mohli vyhnúť tejto zodpovednosti, pretože zbavenie sa zodpovednosti podľa § 430 OZ je možné iba vo veľmi výnimočných prípadoch, ktoré je nevyhnutné dostatočne preukázať, pričom dôkazy navrhnuté žalovaným v 1. rade by nevedli k zisteniu všetkých okolností nevyhnutných pre preukázanie, že žalovaný v 1. rade nie je objektívne zodpovedným za predmetnú škodu.

102. Na margo opakujúcich sa otázok žalovaného v 1. rade adresovaných konajúcemu súdu počas posledných dvoch pojednávaní, či tento si bude môcť od žalovaného v 2. rade následne vymáhať ním zaplatenú sumu, konajúci súd poznamenáva, že obaja žalovaní sú voči žalobkyni zaviazaní spoločne a nerozdielne, a teda žalobkyňa si môže úspešne od nich vymáhať, aj prostredníctvom súdneho exekútora, celú dlžnú sumu od ktoréhokoľvek z nich. Pokiaľ by však ktorýkoľvek zo žalovaných zaplatil žalobkyni viac než 1/2 dlžnej sumy, podľa § 511 ods. 2 a 3 OZ (viac v odsekoch 58. a 59. tohto odôvodnenia), môže sa domáhať náhrady prevyšujúcej 1 dlžnej sumy od druhého spoludlžníka.

103. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

104. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

105. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

106. Nakoľko neúspech žalobkyne vo veci bol iba veľmi nepatrný až zanedbateľný, keďže sa vťahoval iba na zanedbateľnú časť uplatneného príslušenstva, a v prevažnej časti predmetu sporu bola žalobkyňa úspešná, pričom súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa podľa § 257 CSP pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania, súd podľa § 255 ods. 2 CSP priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a v 2. rade v plnom rozsahu (III. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.